

Αποστολικοί Αντίλαλοι

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, email: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

Κυριακή 12 Ιουλίου 2026

Στ' Ματθαίου

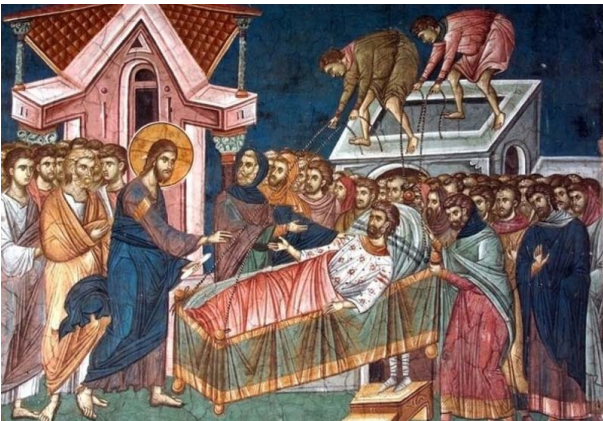
Άγιοι Πρόκλος και Ιλάριος, Αγία Βερονίκη η
αιμορροούσα, Όσιος Παΐσιος ο Αγιορείτης, Άγιος
Σεραπίων ο νέος, Άγιος Ανδρέας ο Στρατηλάτης

Έτος: 19 - Αριθμός τεύχους: 827

Στ' Ματθαίου

Απόστολος: Πρὸς Ρωμαίους, ιβ' 6-14 - Ευαγγέλιο: Κατὰ Ματθαῖον, θ' 1-8
Υπό Δημητρίου Φαραστέλη, θεολόγου

«Ἴνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας, τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ· Ἐγερθεῖς, ἄρὸν σου τὴν κλίνην καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου» (Ματθ. 9,6).

Ένα από τα πιο γνωστά και συγκινητικά θαύματα του Χριστού αφηγείται η σημερινή ευαγγελική περικοπή, τη θεραπεία του παραλυτικού της Καπερναούμ. Σύμφωνα με την αφήγηση του ευαγγελιστή Ματθαίου, μετά την επιστροφή του Ιησού από τη χώρα των Γεργεσηνών στην Καπερναούμ, κάποιοι άνθρωποι φέρανε σε Αυτόν έναν παραλυτικό πάνω στο κρεβάτι του, για να τον θεραπεύσει. Ο Ιησούς βλέποντας την πίστη τόσο εκείνων που τον έφεραν, όσο και του ιδίου, τον ενθαρρύνει και του λέει κάτι το καταπληκτικό: «**Θάρσει, τέκνον· ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου**» (Ματθ. 9,2). Τα λόγια αυτά σκανδαλίζουν κάποιους Γραμματεῖς, οι οποίοι βρίσκουν τα λόγια του Ιησού βλασφημία: «**καὶ ἰδοὺ, τινες τῶν γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτος βλασφημεῖ**» (Ματθ. 9,3). Ο Ιησούς αντιλαμβάνεται τι σκέπτονται και, για να δείξει ότι αυτό που είπε δεν είναι μια απλή φράση, αλλά ότι πραγματικά έχει

εξουσία να συγχωρεί αμαρτίες, κάνει κάτι πολύ δυσκολότερο από το να πει σε κάποιον ότι συγχωρούνται οι αμαρτίες του. Λέει στον παραλυτικό: **«Τί γάρ ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν· Ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν· Ἔγειρε καὶ περιπάτει;»** (Ματθ. 9,5).

Η αφήγηση του ίδιου θαύματος υπάρχει και στα Ευαγγέλια του Μάρκου και του Λουκά. Και στα δύο περιγράφεται ο ιδιόμορφος τρόπος με τον οποίο οι άνθρωποι που κουβαλούσαν τον παραλυτικό κατόρθωσαν να τον φέρουν κοντά στο Χριστό, κατεβάζοντάς τον από τη στέγη. Ο Ματθαίος παραλείπει αυτή τη σκηνή.

Στη συγκεκριμένη Ευαγγελική περικοπή γίνεται μια σαφής σύνδεση της έννοιας της σωματικής παράλυσης με την αμαρτία. Ας δούμε όμως τι είναι η παράλυση, από την οποία έπασχε ο σημερινός παραλυτικός. Είναι μια εσωτερική σωματική διεργασία που καταστρέφει ένα-ένα τα μέλη του ανθρώπινου σώματος. Η αμαρτία κατά τη διδασκαλία της Εκκλησίας μας, είναι μια αντίστοιχη κατάσταση, σε πνευματικό επίπεδο. Και αυτή δρα εσωτερικά και διαβρωτικά. Διαβρώνει, καταρχάς, το θρησκευτικό συναίσθημα του ανθρώπου, καθότι η αμαρτία σημαίνει αποκοπή από το θέλημα του Θεού, παραβίαση των εντολών του Θεού. Σε τελική ανάλυση σημαίνει απομάκρυνση από τον ίδιο τον Θεό, καταστροφή της σχέσης αγαπητικής εξάρτησης και πνευματικής επικοινωνίας του ανθρώπου με τον Θεό. Αυτό είναι αμαρτία.

Είναι ακόμη αμαρτία για την Εκκλησία του Χριστού η υπαρξιακή αστοχία. Δηλαδή αποτυχία να πορευτούμε κατά τις υποδείξεις του Θεού και να φτάσουμε σε αρτιότητα και ψυχική υγεία. Είναι κατά συνέπεια αλλοίωση των δεδομένων μας, στρέβλωση της κατεύθυνσης των ενδιαφερόντων, των στόχων και των επιδιώξεών μας. Η αμαρτία διαβρώνει τον άνθρωπο και ηθικά. Τον κάνει να πιστεύει ότι δεν υπάρχει η παραμικρή ηθική αναστολή, δεν υπάρχει δεύτερη σκέψη σε πράξεις και λόγους, δεν υπάρχει τίποτα το οποίο να αναστέλλει την κυριαρχία των παθών επάνω του. Έτσι ο άνθρωπος γίνεται υποχείριο των παθών του, κυριαρχείται και κατευθύνεται απ' αυτά, αντί ο ίδιος να τα κατευθύνει και εξουσιάζει.

Η διαβρωτική εργασία της αμαρτίας δρα και σε κοινωνικό επίπεδο. Ο άνθρωπος που ζει μη αντιστεκόμενος στο πνεύμα της αμαρτίας, γίνεται και αντικοινωνικός. Απομονώνεται. Αδιαφορεί για το τι συμβαίνει γύρω

του. Ζει μόνο για τον εαυτό του. Δε νοιάζεται για τον πόνο, την οδύνη, τα προβλήματα των ανθρώπων της διπλανής πόρτας, για τον πλησίον κατά τον Κύριο. Γίνεται σταδιακά απάνθρωπος και βιώνει τη μοναξιά στην κακή εκδοχή, που σημαίνει αντικοινωνικότητα και δεν συμβάλλει στην απαραίτητη πνευματική εσωστρέφεια.

Απέναντι στη διαβρωτική αυτή εργασία που επιτελεί η αμαρτία στον άνθρωπο, η Εκκλησία κηρύττει διαχρονικά, το κήρυγμα της μετάνοιας. Κηρύττει πόλεμο απέναντι στην αμαρτία και καλεί σε μετάνοια. Πώς αντιδρά το πνεύμα του κόσμου σ' αυτή την πρόσκληση, κυρίως στις μέρες μας; Το πνεύμα του κόσμου ισχυρίζεται ότι η Εκκλησία χρησιμοποιεί την αμαρτία ως φόβητρο, προκειμένου να ποδηγετεί πνευματικά τους ανθρώπους, να τους τρομοκρατεί. Και έτσι να τους κρατά μαντρωμένους, όπως ο βοσκός τα πρόβατα στη στάνη του. Δηλαδή η Εκκλησία εφηύρε, κατασκεύασε, εκ του μη όντως την έννοια της αμαρτίας, για να μπορεί να κυριαρχεί επί των ανθρώπων, να τους χρησιμοποιεί και να τους εκμεταλλεύεται! Αυτή δυστυχώς είναι η άποψη του κόσμου σήμερα. Τι δείχνει, όμως, αυτή η στάση; Δείχνει μάλλον αδυναμία, παρά δύναμη. Αποκαλύπτει το γεγονός ότι το κοσμικό πνεύμα, που θέλει και τείνει να καταλάβει τους ανθρώπους, ακριβώς επειδή δεν μπορεί να αντισταθεί στην αμαρτία, συμβιβάζεται με αυτή.

Δράμα είναι η αρρώστια, εν προκειμένω η παραλυσία του παραλυτικού της Καπερναούμ. Πίσω από την παραλυσία κρύβεται το αίτιο, που κίνησε τη διαδικασία κι έκανε ακίνητο τον παράλυτο. Κρύβεται η αιτία της παραλυσίας. Όλοι οι άλλοι έβλεπαν την αρρώστια. Ο Χριστός έβλεπε και την αρρώστια και την αιτία, που προκάλεσε την αρρώστια Στην περίπτωση αυτή αιτία της αρρώστιας είναι η αμαρτία. Εμείς βλέπουμε το παρόν του παραλυτικού. Ο Χριστός βλέπει και το παρελθόν. Και όντως ήταν αμαρτωλό το παρελθόν του παραλύτου. Το βλέπουμε στα λόγια του Κυρίου στον παραλυτικό: **«Θάρσει, τέκνον· άφέωνταί σοι αί άμαρτίαι σου»** (Ματθ. 9,2). Τα λόγια αυτά του Κυρίου έγιναν θρυαλλίδα στη σκέψη μου και σάς μίλησα αναλυτικά για την αμαρτία.

Είναι εύκολο, αδελφοί μου, να δεις τους σάπιους καρπούς σε ένα καρποφόρο δέντρο. Δύσκολο είναι να δεις τις ρίζες του δέντρου. Εύκολο να κόψεις τους σάπιους καρπούς. Αν τους κόψεις, το δέντρο θα ξαναβγάλει σάπιους καρπούς, αφού παραμένουν οι ρίζες. Δύσκολο

να ξεριζώσεις το δέντρο, αφού οι ρίζες του είναι βαθιά βυθισμένες. Ο Χριστός κάνει το δύσκολο. Πρώτα-πρώτα βλέπει τη ρίζα του δέντρου της ζωής του παραλυτικού. Βλέπει το παρελθόν του, βλέπει τα νιάτα του γεμάτα αμαρτίες. Μετά αφαιρεί τη ρίζα, όσο κι αν είναι βαθιά. Κάνει και κάτι ακόμη δυσκολότερο. Εμείς χτυπάμε τη ρίζα και την πετάμε. Ο Χριστός ξεριζώνει το αγκάθι της αμαρτίας, που χρόνια τώρα αγκύλωνε τον παραλυτικό, αλλά φύτεψε στη θέση του το λουλούδι, το ωραιότερο λουλούδι, που ονομάζεται άφεση αμαρτιών! Προτού να πει στον παραλυτικό: «**Ἄρὸν σου τὴν κλίνην καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου**» (Ματθ. 9,6), του λέει ακόμη: «**ἀφέωνταί σοι αἱ ἀμαρτίαι σου**» (Ματθ. 9,2).

Προτού χαρίσει τη σωματική υγεία, προσφέρει την πνευματική. Πότε θα καταλάβουμε, ότι ο ψυχικός παράγων είναι βασικότερος στην εξέλιξη της υγείας ή της αρρώστιας του σώματος; Πότε θα καταλάβουμε, ότι, αφού αυξήθηκαν οι αμαρτίες, αυξάνονται και οι αρρώστιες; Ο άνθρωπος δεν είναι τόσο απελπισμένος από τα υλικά και σωματικά του προβλήματα, όσο από τα ψυχικά και πνευματικά. Η αμαρτία, οι συνεχείς πτώσεις μας, μάς εξωθούν σε απελπισία. Μέχρι πότε, Κύριε θα αμαρτάνουμε; Το ότι αμαρτάνουμε το γνωρίζεις. Από σένα δεν μπορούμε να κρυφτούμε. Αμαρτάνουμε. Έχουμε ανάγκη από ελπίδα. Θα σωθούμε; Και ο Κύριος είναι έτοιμος να δει τα δάκρυα της μετάνοιάς μας και τους στεναγμούς ακόμη των δακρύων μας. Μάς δίνει τεράστιο θάρρος: «**Θάρσει, τέκνον· ἀφέωνταί σοι αἱ ἀμαρτίαι σου**» (Ματθ. 9,2). Ο Χριστός γνωρίζει τα πάντα για μάς. Μη προσπαθούμε να κρυφθούμε. Γνωρίζει όλες τις πράξεις μας και τις πιο απόκρυφες. Γνωρίζει τις λεπτομέρειες της ζωής μας. Γνωρίζει τα ελατήριά μας. Γνωρίζει τους λογισμούς και τις επιθυμίες της καρδιάς μας. Θα έλθει μέρα που θα προβληθούν σαν κινηματογραφική ταινία όλα τα κρυφά της καρδιάς και του μυαλού μας. Θα προβληθεί ενώπιον αγγέλων και ανθρώπων. Φοβόμαστε; Ε, λοιπόν, μπορούμε να καταστρέψουμε αυτή την ταινία από τη μνήμη του Θεού! Πώς; Με την ειλικρινή εξομολόγηση των πράξεων, των λόγων, των λογισμών, των επιθυμιών μας. Μάς λέγει κρυφά είμαι έτοιμος για σένα να σβήσω όλα τα αμαρτήματά σου, αρκεί να μετανοήσεις, να τα αποκαλύψεις στο μυστήριο της Αγάπης, στην εξομολόγηση. Και για σένα ισχύει ο λόγος Μου: «**ἀφέωνταί σοι αἱ ἀμαρτίαι σου**» (Ματθ.9,2).

ΑΜΗΝ!